

GGZ Klachtencommissie voor Noord-Holland-Noord

KLACHTNUMMER : 21.0351

DE KLACHTENCOMMISSIE VOOR GGZ NOORD-HOLLAND-NOORD
HEEFT HET VOLGENDE OVERWOGEN EN GEOORDEELD OMTRENT DE OP 18 JANUARI 2021 BINNENGEKOMEN
KLACHT IN HET KADER VAN DE WET VERPLICHTE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG (WVGGZ) VAN:

A.,
verblijvende : in kliniek B. van GGZ Noord-Holland-Noord (hierna de instelling) te C.
hierna te noemen : klager

tegen

D.,
werkzaam als ANIOS bij de instelling
hierna te noemen : verweerder.

De procedure

De commissie heeft kennisgenomen van:

- Het klaagschrift van 18 januari 2021;
- Het verweerschrift van 25 januari 2021.

De commissie heeft met toestemming van klager (een deel van) het medisch dossier (het EPD) van klager ingezien.

Aanvankelijk stond de mondelinge behandeling van het klaagschrift gepland voor 27 januari 2021. Deze zitting heeft geen doorgang kunnen vinden, omdat klager in de instelling op dat moment ongeoorloofd afwezig was. De behandeling van het klaagschrift is daarop aangehouden.

De commissie heeft vervolgens zitting gehouden op 10 februari 2021 in de volgende samenstelling: C.C.A.M. Kraus (voorzitter), M. Broek (lid-jurist), A.B. van Opstal (lid-psychiater niet praktiserend), bijgestaan door W. Dekker-van der Wal (ambtelijk secretaris).

Bij deze zitting was klager aanwezig, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon. Voorts was aanwezig D., alsmede E., ambulante psychiater, F. ambulante sociaal psychiatrisch verpleegkundige en G. (casemanager ambulante).

In verband met de beperkende maatregelen door de uitbraak van Covid-19 heeft de zitting plaatsgevonden in een beveiligde online omgeving (Lifesize). Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

De beoordeling van de klacht

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie zal zich uitspreken over de klacht van klager met betrekking tot het toedienen van dwangmedicatie en de beslissing van verweerder aan de wettelijke criteria toetsen.

Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling van de klacht, is met klager en verweerder onder meer gesproken over de diagnose schizofrenie die (jaren geleden) bij klager is gesteld, omdat klager het niet eens is met deze diagnose. Zo stelt klager bijvoorbeeld dat hij zijn woning destijds in brand heeft gestoken als gevolg van een drugsgelateerde psychose. Hij maakte destijds misbruik van Ritalin en had een wietverslaving. Voor zover al sprake is van klachten – waar klager zelf geen last van heeft – wordt dit niet veroorzaakt door schizofrenie als psychiatrische stoornis, aldus klager. Daarom verzet hij zich tegen behandeling door de instelling en komt de samenwerking tussen klager en verweerder slecht tot stand. Ter zitting heeft de klachtencommissie het idee naar voren gebracht, om via een second opinion bij een academisch ziekenhuis (dus onafhankelijk) te laten onderzoeken in hoeverre sprake is van een psychiatrische stoornis bij klager.

Zowel klager als verweerder hebben aangegeven dit idee te ondersteunen. Ten aanzien van de dwangmedicatie stelt verweerder niet te kunnen en willen wachten op de uitslag van deze second opinion. Volgens verweerder is dwangmedicatie nodig, om verdere maatschappelijke teloorgang te voorkomen, maar gezien de wachttijd (vaak zo'n 10 weken) zegt verweerder toe klager al wel aan te melden voor een second opinion.

De klachtencommissie is van oordeel, dat op basis van de huidige diagnose met het door verweerder ingezette beleid ten aanzien van dwangmedicatie (instellen op Clozapine in de vorm van smelttabletten) wordt voldaan aan de eisen die de wet hieraan stelt.

De gedragingen van klager hebben ertoe geleid dat hij (voorlopig tijdelijk) niet meer terecht kan op de beschermd wonen plek. Op dit moment kan hij deze plek niet terugkrijgen zonder adequate (medicamenteuze) behandeling. Wanneer klager als gevolg van zijn gedrag zijn woning zou kwijtraken brengt dit hem juist verder van zijn doel (een "gewoon" leven leiden: zelfstandig wonen, sporten, werken of vrijwilligerswerk doen). Aldus is sprake van ernstig nadeel dat wordt veroorzaakt door de stoornis waaraan klager lijdt. Zolang er nog geen second opinion heeft plaatsgevonden, is dit de geldende diagnose waarop verweerder zijn behandelbeleid baseert, en op basis waarvan de klachtencommissie de klacht beoordeelt.

Gezien de geldende diagnose, de gedragingen van klager en de lange psychiatrische voorgeschiedenis acht de klachtencommissie het aannemelijk dat er geen minder ingrijpende alternatieven meer aanwezig zijn, die het beoogde effect gaan hebben. Met verweerder is de klachtencommissie van oordeel dat niet behandelen met medicatie, zoals klager voorstelt, onder de huidige omstandigheden niet verantwoord is. De klachtencommissie verwijst hierbij, naar hetgeen zij hierboven heeft overwogen over het "ernstig nadeel".

Uit de stukken en hetgeen door klager ter zitting naar voren is gebracht, is voldoende duidelijk geworden dat klager het voorgestelde middel Clozapine niet vrijwillig zal innemen. Met verweerder ziet de klachtencommissie geen mogelijkheden klager dan ook de benodigde zorg te verlenen op vrijwillige basis. Aldus is verplichte toediening van deze medicatie noodzakelijk, waarbij de klachtencommissie hoopt en verwacht dat klager ervoor zal kiezen de voorgestelde smelttabletten in te nemen om zo de impact van de toediening zo klein mogelijk te maken.

Tot slot acht de klachtencommissie ook voldaan aan de vereisten van proportionaliteit en effectiviteit. De klachtencommissie is van oordeel dat verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat dwangmedicatie nodig en evenredig is om de klachten van klager door zijn waan en psychotische episode te doen afnemen. Klager ondervindt helaas veel bijwerkingen van de (anti-psychotische) medicatie die hij in de loop der jaren heeft ontvangen. Juist om deze reden, stelt verweerder

GGZ Klachtencommissie voor Noord-Holland-Noord

Clozapine voor omdat dit middel heel precies ingesteld kan worden (als klager hieraan zijn medewerking verleent) om de bijwerkingen zo veel als mogelijk te beperken.

De commissie is gelet op het vorenstaande van oordeel dat de klacht ongegrond is.

Op grond van het vorenstaande komt de Klachtencommissie tot het volgende oordeel

De klacht van klager is **ongegrond**

Aldus gedaan op 10 februari 2021, en verzonden op 24 februari 2021.

p.o.

C.C.A.M. Kraus
voorzitter

Deze uitspraak wordt toegezonden aan:
A., betrokkene/cliënt
de patiëntenvertrouwenspersoon
de advocaat
de Geneesheer directeur
GGZ Noord-Holland-Noord (zorgaanbieder)
D. (anios) / E., psychiater, zorgverantwoordelijke
Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.\

Beroep

De Wvvgz geeft betrokkene (klager), diens vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene de mogelijkheid om binnen 6 weken na de uitspraak van de commissie een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift in te dienen bij de rechter van rechtbank Noord-Holland, gelegen aan de Kruseman van Eltenweg 2, 1817 BC Alkmaar.